

* Αριθ. 7513

* Επικυροῦται

* Έν Πόρῳ τὴν 30 Ὁκτωβρίου 1828

* Ο Κυβερνήτης

I. A. Καποδίστριας

33*

* Αριθ. 5

Πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν

Ἐκ διαταγῆς τοῦ Μοιράρχου τῆς ἔθνικῆς κροβέττας ἡ «"Υδρα" κύριον Γεώργιον Σαχίνην μᾶς ἐδιάταξε νὰ ἐκπλέωμεν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἔως κάτω τῶν Ἀνατολικῶν Σποράδων καὶ ὅσα πλοῖα ἐμπορικὰ ὑπ' οὐδετέρας σημαίας ἥθέλαμεν ἀπαντήσει φορτωμένα ἀπὸ εἰδη τρόφιμα διὰ Κωνσταντινούπολιν διευθυνόμενα νὰ τὰ συλλαμβάνῃ καὶ πέμπῃ εἰς τὴν προσωρινὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως εἰς Αἴγιναν, ὡς διαλαμβάνει ἡ διαταγὴ του ὑπ' ἀριθ. 187. Λοιπὸν ἀπέραντι τῆς νήσου Ἰκαρίας πρὸς τὸ ἐσπέρας ἀπηντήσαμεν τὸ πλοῖον βρίκιον ὄνομαζόμενον «*Angioletto*», διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κυρίου Stefano Gabaro μὲ σημαίαν ἀουστριακήν, προεοχόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν λεῖπον 13 ἡμέρας καὶ διευθυνόμενον διὰ Κωνσταντινούπολιν. Τὸ φορτίον του κριθάρι ἀρδέμπια 1679, ρύζι ἀρδέμπια 150, ὡς διαλαμβάνουν τὰ χαρτιά του, μανιφέστο, κοντράτο καὶ λοιπά, τὰ ὅποια ἰδοὺ ἔσωθεν σᾶς περικλείομεν. Ἐξέταξιν καμίαν δὲν τοῦ ἐκάμαμεν περὶ ἴδιοκτησίας καρίκου κ.λ.τ. Κατὰ τὴν διαταγὴν λοιπὸν τοῦ Μοιράρχου ἰδοὺ σᾶς διευθύνομεν τὸ ἄνωθεν πλοῖον μὲ ὄκτὼ ἀπὸ τοὺς ναύτας τοῦ πληρώματός μας συνδροφευμένον. Ἀπὸ τοὺς ναύτας τοῦ φηθέντος βρικίου ἐβαστάξαμεν τέσσερους εἰς τὸ πλοῖόν μας, τοὺς ὅποιους θέλει διευθύνομεν δι' αὐτοῦ μὲ πρώτην εὐκαιρίαν. Μὲ βίαν σᾶς ἀναφερόμεθα ἔχοντας καὶ ἄλλα πλοῖα νὰ διευθυνθῶμεν νὰ ἔξετάξωμεν.

* Εκ τοῦ ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ βρικίου δ «Λεωνίδης»

Τῇ 6η Νοεμβρίου 1828
εἰς τὰ πανία ἀπέραντι τῆς νήσου Ἰκαρίας

* Ο πλοίαρχος
Ιωάννης Νικολάου Ἀποστόλη

34**

Ἐτος 1828, εἶκοσι δικτώ, Νοεμβρίου 18, δεκάτη δύδοη, ἐν Αἴγινῃ, ἐνεφανίσθησαν προσωπικῶς οἱ κύριοι Νικόλαος Ἐμμανουὴλ Κάπον, Ιωάννης Ἀνδριτζόπουλος. Πετσιῶται, ἀγνώριστοι εἰς ἐμὲ καὶ καλῶς γνωρισμένοι ἀπὸ τοὺς παρόντας εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ ὑποφαινομένους μάρτυρας, τοὺς ὅποιους ἐγὼ γνωρίζω, οἵτινες θέλοντες νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ ταύτης τῆς νήσου διὰ τὴν πατρίδα των διὰ δλίγας ἡμέρας καὶ ἔχοντες διαφορὰν ἐνταῦθα παροησιασμένην εἰς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν μετὰ τοῦ καπετάν Γεωργίου Μαλοκίνη ἐκλέγουσι καὶ ἀποκαθιστῶσιν ἀντιπρόσωπόν των καὶ ἐπίτροπον ἔως τὴν ἐπιστροφὴν των ἐνταῦθα, τὸν ἐδῶ παρόντα καὶ δεχθέντα κύριον Ιωάννην Μαλοκίνην, ὅστις εἰς κάθε ἀναζήτησιν τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῷ μεταξὺ ἔως τῆς προσωπικῆς των ἐμφανίσεως νὰ γνωρίζεται ὡς ἴδιον αὐτῶν πρόσωπον καὶ νὰ ἐνεργῇ καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν ὑπόθεσίν των ταύτην τὰ δέοντα, τὰ ὅποια ἀπεκδέχονται καὶ στέργονται ὡς αὐτοπροσώπως ἐνεργούμενα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς αὐτοπροσώπου πράξεώς των ταύτης ἴδιοχείρως ὑπογράφονται. Ἡ πρᾶξις αὗτη κατεστρώθη εἰς τὸ γραφεῖόν μου κείμενον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἀπέραντι τοῦ Τελωνείου, ἀνεγνώσθη ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων, οἵτινες ἴδιοχείρως προσυπέγραψαν εἰς πίστωσιν.

Νικόλαος Ἐμ. Κάπον βεβαιῶ,

Ιωάννης Μαλοκίνης δέχομαι,

Ιωάννης Ἀνδριτζόπουλος βεβαιῶ

Ἀναστάσιος Σιγαλὸς παρὼν καὶ γνωρίζων αὐτοὺς καλῶς μαρτυρῶ

Γκίκας Ιωάννου Γκίκας Ὅδραιος δμοίως

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 16.

** ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 14.

*Ισον ἐκ τῶν πράξεων τοῦ Δημοσίου Νοταρίου τῆς νήσου ταύτης ὑπ' ἀριθ. 1046.

‘Ο Δημόσιος Νοτάριος
(Τ. Σ.) Δημήτριος Βούλης

35*

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ.** διατάγματος τῆς Α. Ε., δι' οὗ διατάττει ὅτι διὰ τὴν ταχνέον ἀπόλυσιν τῶν πλοιάρχων διαφόρων φορτίων ζωοτροφιῶν ἐνθάδε σταλέντων διὰ δημόσιον ἀνάγκην, πρέπει ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου, συνῆλθον τὰ μέλη τῶν δύο ορθεισῶν ἀρχῶν διὰ νὰ συσκεψθῶσι περὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἔγινεν ἔναρξις τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν δην ὥραν μετὰ Β. τῆς 30 Νοεμβρίου 1828.

Παρετηρήθη ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὅτι πρόκειται μόνον περὶ δύο τινων, τῶν ἔξης:

1ον) Νὰ γνωμοδοτήσουν περὶ τῆς ποσότητος τοῦ ἀνήκοντος ναῦλον εἰς Ἑκαστον τῶν πλοιάρχων.

2ον) Ἐὰν ἡμποροῦν νὰ παραδεχθῶσι τὸ παρ' ἐκάστον δμολογούμενον παραφορτίον (*raccettiglia*).

‘Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ δύναται μόνη ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τιμῆς τοῦ παραφορτίου.

“Ολα δὲ τὰ μέλη θέλοντα συγκατανεύσει.

‘Επομένως ἡρχισεν ἡ ἔξέτασις τοῦ χρεωστουμένου δικαίου εἰς τὸν κ. Λουκᾶν Μιμπέλην, πλοίαρχον τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου ἡ «Πανσέληνος».

‘Ανεγνώσθη τὸ ναυλοσυμφωνητικόν του τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1828, προκειμένου τοῦ ποῖος ναῦλος τὸν χρεωστεῖται, καθότι ἐστάλη εἰς Αἴγιναν ἀντὶ τὰς ὑπάγη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐδόθη γνώμη δμοφώνως νὰ τὸν πληρωθῇ ὁ ἀπὸ Λάγον μέχρι Σύρας ναῦλος, δηλ. παράδεις 80 τὸ κοιλὸν Κωνσταντινούπολεως καὶ 5 % κάππα ἐκτιμωμένου τοῦ διστήλου πρὸς 12 γρόσια κατὰ τὸ ρηθὲν ναυλοσυμφωνητικόν του.

‘Επειδὴ δὲ παρέδωκε τὸ φορτίον του σιτάρι γεμάτον ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, τούτεστι ἡρχαν, κριθάρι, πέτρας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐζητήθη ἀν πρέπη νὰ τὸν ἐλαττωθῇ ὁ ναῦλος. Ἐδόθη γνώμη δμοφώνως νὰ τὸν πληρωθῇ ὁ ναῦλος, ὡς προείρηται, κατὰ χάριν πρὸς τὴν οὐδετερότητα καὶ διὰ νὰ μὴν τὸν προξενηθοῦν βραδύτητες καὶ ἔξοδα, ἔως οὗ νὰ γενῇ καὶ νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα δοκιμασία (*expertise*) ἀπὸ Ναύπλιον ὅπου ἔξεφόρτωσε.

Δι' ἐπαύξησιν τοῦ ναῦλου ἀπὸ ἑδῶ ἔως εἰς Ναύπλιον ἐνεκρίθη νὰ πληρωθῇ πρὸς 13 παράδεις τὸ κοιλόν, τιμὴν τρέχουσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην, ἐκτιμωμένου τοῦ διστήλου πρὸς 15 γρόσια.

‘Η περὶ κοντρασταλίων αἵτησίς του ἀπορρίπτεται, διότι ἐχρεώστει κατὰ τὸ ναυλοσυμφωνητικόν του νὰ μείνῃ 31 ἡμέρας διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ ἔξεφόρτωσεν ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας, καθότι ἔφθασεν ἑδῶ τὴν 14/26 Ὁκτωβρίου καὶ ἔξεφόρτωσεν εἰς Ναύπλιον τὴν 8/20 Νοεμβρίου.

Περὶ τοῦ λεγομένου παραφορτίου σακίων 22 διὰ κοιλὰ 46^{1/2}, ἐπειδὴ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύεται κατ' οὐδένα τρόπον οὕτε κὰν διὰ τῆς ἐφημερίδος του, μή περιεχούσης τὸ παρὸν ταξίδι καὶ ἐπειδὴ δύο παρέδωκεν εἰς Ναύπλιον δλον πρέπει νὰ θεωρηθῇ φορτίον, δὲν δύναται σήμερον πλέον ν' ἀφαιρέσῃ ἐν μέρος ἀπὸ τοῦτο τὸ φορτίον καὶ νὰ τὸ παραστήσῃ ὡς παραφορτίον του. ‘Επομένως τοιαύτη αἵτησίς δὲν εἶναι δεκτή.

‘Η αἵτησίς του ἐκ τοῦ ὅτι, ὡς λέγει, ἔμεινεν εἰς Λάγον σιτάρι παραφορτίον καὶ ζωοτροφία τοῦ πλοίου, ἀποβαίνει ἀνυποστήρικτος καὶ ἀδικος καὶ ἔπομένως ἀπορρίπτεται.

“Ολα δὲ ταῦτα γίνονται χωρὶς νὰ ἐπιφέρουν οὐδὲ τὴν παραμικρὰν βλάβην εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ἔγγραφων τοῦ φορτίου κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

‘Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ^{*}
Γ. Σταύρου
Ν. Σπηλιάδης

‘Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 18.

** κενὸν εἰς τὸ πρωτότυπον.

